

Fernando Prats EN RESIDÈNCIA a l'Institut Menéndez y Pelayo
4a edició / 2012-2013

Text de presentació elaborat pels alumnes

Nosaltres, el grup de quart d'ESO del Menéndez y Pelayo, hem col·laborat en el treball de Fernando Prats sobre els bombardejos de la Guerra Civil.

Durant aquest període de guerra, a Barcelona es van produir diversos bombardejos provocats per les aviacions franquista i italiana. Alguns van provocar grans baixes en la població, un d'ells, produït a Sant Felip Neri, va matar un total de quaranta persones, la majoria nens refugiats de tot Espanya per la guerra. Aquestes morts es van declarar crims contra la humanitat i la plaça es va convertir en patrimoni històric de la ciutat. L'any 2013 s'han complert 75 anys d'aquestes morts.

Durant la guerra la gent es protegia de les bombes en refugis antiaeris construïts per la població que quedava a la ciutat: nens, dones i gent gran. A Barcelona es poden trobar més de mil refugis però només quatre estan oberts al públic: el Refugi 307, el de la plaça del Diamant, un altre a la plaça de la Revolució i un al Palau de les Heures.

En relació amb el refugi, hem estat treballant en els projectes següents que detallem a continuació.

En primer lloc ens vam situar a la pell de les persones afectades en temps de guerra, quan el so de la sirena els avisava que havien de baixar al refugi més proper per protegir-se dels atacs i les bombes. Sabent això, vam crear una capsa amb les coses essencials que cadascú de nosaltres portaria en una situació similar. A continuació vam tornar al refugi, on el Fernando ens va proposar realitzar un vídeo amb les nostres caixes en el qual n'explicaríem el contingut i finalitzaríem amb una paraula que ho resumiria.

Al cap d'uns dies vam dividir el grup per veure com es desenvolupava el procés de creació. Uns van tornar al refugi amb un tècnic que va extreure en tres motlles les empremtes dels cops de pic que hi havia als murs. El primer motlle representava les picades dels nens, el segon motlle era el de les dones i finalment, el de més amunt, era el de la gent gran.

En primer lloc es va introduir la silicona en la quantitat exacta de la mesura dels buits que hi havia al mur. Després d'un temps d'espera, quan la primera capa ja havia quedat solidificada, vam aplicar-hi la segona capa, una mica més gruixuda, i

per acabar hi vam aplicar la tercera, amb un temps d'espera de vint-i-quatre hores abans de retirar-la. Per acabar el procés els motlles es van recobrir de bronze. Després del projecte al refugi vam començar a treballar la façana de l'església de la plaça de Sant Felip Neri on, a partir de tècniques de Fernando Prats, vam plasmar les empremtes del bombardeig en paper fumat. Abans de tot això vam haver de fumejar els papers a l'estudi de l'artista. Per a aquesta pràctica ens vam dividir en dos grups: un grup era l'encarregat de fumar els papers i l'altre de fixar-los. Així vam aprendre a fer el procés.

Després, a la plaça de Sant Felip Neri vam portar els papers fumejats i un cop agafada l'empremta de la paret els vam fixar allà mateix perquè no s'espatllés amb el vent o qualsevol moviment.

En tot moment vam tenir present el poema de Conrad Lladó "Avui han mort uns infants...", dedicat a les morts de la plaça.

Al principi aquest projecte ens va semblar a tots una mica abstracte, ja que se'ns van presentar temes que mai no havíem tractat. Al llarg del curs ens vam adonar que l'obra tenia més sentit i finalitat.

Més enllà de l'obra, hem après a implicar-nos i adaptar-nos al treball d'un artista, hem descobert més informació sobre les etapes de la guerra i alguns racons de la nostra ciutat.

Finalment també volem destacar que ha estat una gran oportunitat per a nosaltres, som privilegiats d'haver pogut participar en el gran projecte de Creadors en Residència. Donem les gràcies a l'Ajuntament de Barcelona, al Museu d'Història de Barcelona, a la Núria i la Laia d'A Bao A Qu, a l'Institut Menéndez y Pelayo, a Fernando Prats i a Isabel Abarca.